

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 8 юли 2025 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Павлина Панова

Членове: Надежда Джелепова

Атанас Семов

Красимир Влахов

Соня Янкулова

Борислав Белазелков

Десислава Атанасова

Галина Тонева

Невин Фети

Орлин Колев

при участието на секретар-протоколита Росица Симова разгледа в закрито заседание на 8 юли 2025 г. конституционно дело №7/2025 г., докладвано от съдия Атанас Семов.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България във фазата на произнасяне по допустимостта на искането по реда на чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС).

Делото е образувано на 27.05.2025 г. по искане на 20-и касационен състав на Административния съд София-град за установяване на противоконституционност на чл. 79б, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (обн. ДВ, бр. 92 от 1969 г., посл. изм. ДВ, бр. 79 от 2024 г., разпоредбата обн. ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г., ЗАНН).

В искането се твърди, че разпоредбата на чл. 79б, ал. 2 ЗАНН противоречи на чл. 4, ал. 1, чл. 6, ал. 2, чл. 48, ал. 3, чл. 56 и чл. 120 от Конституцията.

Според вносителя на искането атакуваната разпореда противоречи на чл. 4, ал. 1 от Конституцията поради липсата на мотиви към §35 от Закона за изменение и допълнение на ЗАНН (обн. ДВ, бр. 109 от 2020 г.), с който е създаден чл. 79б, ал. 2 ЗАНН. Твърди, че по този начин „е нарушен конституционен принцип на законността [...], като е накърнена предвидимостта в правното регулиране, дестабилизирана е правната сигурност, която правовата държава, каквата е България съгл. чл. 4, ал. 1, изр. 1 КРБ, е предназначена да осигури и която е предпоставена от създаването и действието на ясно, еднозначно, непротиворечиво, стабилно и предвидимо законодателство“.

Твърди се също нарушаване на правото на защита, прогласено в чл. 56 от Основния закон, тъй като „[з]аплащането на наложената глоба се третира като отказ от обжалване, макар и да е извършено под принуда, изразяваща се в налагане на принудителна административна мярка на собственика на превозното средство (спиране от движение на същото)“.

Вносителят твърди и противоречие с чл. 120 от Конституцията, който тълкува в светлината на чл. 6, § 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, като посочва практика на Конституционния съд (Решение №3/2011 г. по к.д. №19/2010 г.), според която „чл. 6, § 1 КЗПЧОС включва задължителен достъп до съд във всички онези случаи, когато се налагат административни глоби на граждани“.

Посочва и възможно нарушаване на свободния избор на професия и място на работа по смисъла на чл. 48, ал. 3 от Конституцията в случаите, в които управлението на моторното превозно средство е свързано с упражняването на избраната професия.

Вносителят твърди и нарушение на чл. 6, ал. 2 от Конституцията поради въвеждане на недопустимо „изключение от общото правило“, като при липсата на уточнение кое именно е общото правило в случая може да се

допусне, че става въпрос за съдебния контрол над наказателните постановления.

Конституционният съд, за да се произнесе по допустимостта на искането, съобрази следното:

Искането е направено от субект на инициатива съгласно чл. 150, ал. 2 от Конституцията – съд (съдебен състав) във връзка с разглеждано конкретно дело.

Искането е съобразено с изискуемите от чл. 17, ал. 1 и 2 ЗКС и чл. 18 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС) форма и реквизити.

Предмет на искането е установяване на противоконституционност на разпоредба от действащ закон, приложим по разглеждано от сезиращия съд дело, което е правомощие на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията.

Конституционният съд не се е произнасял с решение или с определение за недопустимост по искане със същия предмет – чл. 79б, ал. 2 ЗАНН, поради което не е налице отрицателната процесуална предпоставка по смисъла на чл. 21, ал. 6 ЗКС.

Конституционният съд приема, че при тези данни искането следва да бъде допуснато за разглеждане по същество.

На основание чл. 20а, ал. 1 ПОДКС Съдът приема, че с оглед на неговия предмет следва да конституира като заинтересувани институции, които да представят становища по делото: Народното събрание, Министерския съвет, министъра на правосъдието, министъра на вътрешните работи, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, главния прокурор, омбудсмана, Висшия адвокатски съвет.

На основание чл. 20а, ал. 2 ПОДКС Съдът намира, че следва да бъде отправена покана да предложат становища по предмета на делото следните неправителствени, съсловни и други организации: Съюзът на юристите в

България, Съюзът на съдиите в България, Българската съдийска асоциация, Асоциацията на българските административни съдии и Асоциацията на прокурорите в България.

На основание чл. 20а, ал. 3 ПОДКС следва да бъдат поканени да дадат писмено правно мнение по предмета на делото следните изтъкнати специалисти от науката и практиката: чл.-кор. проф. д.н. Борис Велчев, проф. д.н. Георги Митов, проф. д.н. Дарина Зиновиева, проф. д.н. Лазар Груев, проф. д.н. Маргарита Чинова, проф. д.н. Цветан Сивков, проф. д-р Богдан Йорданов, проф. д-р Емилия Панайотова, проф. д-р Иван Тодоров, проф. д-р Мариана Карагьозова-Финкова, проф. д-р Пенчо Пенев, проф. д-р Пламен Панайотов, проф. д-р Снежана Начева, доц. д-р Деяна Марчева, доц. д-р Изабела Чакърлова, доц. д-р Капка Георгиева, доц. д-р Мирослава Манолова, доц. д-р Петя Митрева, доц. д-р Пресиян Марков, доц. д-р Ралица Илкова, Стефка Сточева, Таня Райковска.

При тези факти и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 ЗКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА за разглеждане по същество искането на 20-и касационен състав на Административния съд София-град за установяване на противоконституционност на чл. 79б, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (Обн. ДВ, бр. 92 от 1969 г., посл. изм. ДВ, бр. 79 от 2024 г.).

Конституира като заинтересувани институции по делото: Народното събрание, Министерския съвет, министъра на правосъдието, министъра на вътрешните работи, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, главния прокурор, омбудсмана, Висшия адвокатски съвет, на които да се изпратят преписи от искането и от определението, като им се предостави 30-

дневен срок от уведомяването да представят писмени становища по предмета на делото.

Отправя покана да предложат становище в същия срок до: Съюза на юристите в България, Съюза на съдиите в България, Българската съдийска асоциация, Асоциацията на българските административни съдии и Асоциацията на прокурорите в България.

Отправя покана да дадат писмено правно мнение до: чл.-кор. проф. д.н. Борис Велчев, проф. д.н. Георги Митов, проф. д.н. Дарина Зиновиева, проф. д.н. Лазар Груев, проф. д.н. Маргарита Чинова, проф. д.н. Цветан Сивков, проф. д-р Богдан Йорданов, проф. д-р Емилия Панайотова, проф. д-р Иван Тодоров, проф. д-р Мариана Карагьозова-Финкова, проф. д-р Пенчо Пенев, проф. д-р Пламен Панайотов, проф. д-р Снежана Начева, доц. д-р Деяна Марчева, доц. д-р Изабела Чакърва, доц. д-р Капка Георгиева, доц. д-р Мирослава Манолова, доц. д-р Петя Митрева, доц. д-р Пресиян Марков, доц. д-р Ралица Илкова, Стефка Стоева, Таня Райковска, на които да се изпратят преписи от искането и от определението, като им се дава 30-дневен срок да дадат писмено правно мнение по предмета на делото.

Препис от определението да се изпрати на вносителя на искането, който в 30-дневен срок може да представи допълнителни съображения.

Председател:

Павлина Панова

Членове:

Надежда Джелепова

Десислава Атанасова

Атанас Семов

Галина Тонева

Красимир Влахов

Невин Фети

Соня Янкулова

Орлин Колев

Борислав Белазелков